

0032/2016

11.4.2016

SKRIFTLIG ERKLÆRING

jf. forretningsordenens artikel 136

om EU's forbindelser med tredjelande, der drager direkte fordel af korrupsion i EU

Cătălin Sorin Ivan (S&D), Santiago Fisas Ayxelà (PPE), Renate Weber (ALDE), Daciana Octavia Sârbu (S&D), Viorica Dăncilă (S&D), Andi Cristea (S&D), Damian Drăghici (S&D), Claudia Tapardel (S&D), Derek Vaughan (S&D), Christel Schaldemose (S&D), Victor Negrescu (S&D), Emilian Pavel (S&D)

Frist: 11.7.2016

Skriftlig erklæring, jf. artikel 136 i Europa-Parlamentets forretningsorden, om EU's forbindelser med tredjelande, der drager direkte fordel af korruption i EU¹

1. EU bygger på principperne om demokrati, lighed og respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og på retsstatsprincippet. Det er af afgørende betydning, at EU tager sin økonomiske og diplomatiske forbindelser med tredjelande, som beskytter ulovligt erhvervede formuer, der gør inddrivelse fra EU-myndigheders umuligt, op til fornyet overvejelse.
2. Det er vigtigt for de nationale myndigheder, at de kan stille de skyldige for en domstol. Men det centrale fokus i kampen mod korruption bør være på inddrivelse af kriminelle formuer.
3. Nogle tredjelande tilbyder anonymitet til korrupte personer, der foretager finansielle indskud med det formål at undgå national og europæisk lovgivning.
4. Kommissionen opfordres derfor til at øge bevidstheden om de alvorlige konsekvenser af at medvirke til korruption, til at overveje muligheden af en omfattende plan for at hindre overførsel af aktiver til lande uden for EU, der fungerer som anonyme beskyttere for korrupte personer, og til at tage sine økonomiske og diplomatiske forbindelser med disse lande op til fornyet overvejelse.
5. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Rådet og Kommissionen.

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Parlamentet, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på erklæringen, denne i protokollen med underskrivernes navne, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at denne dog er bindende for Parlamentet.